EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

زيارة مساجد المدينة النبوية

Îndrumări ale Comisiei Permanente și ale
șeicului Ibn Bāz

VIZITAREA MOSCHEILOR MEDINEI

Comisia Permanentă pentru Fatwa
ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Comisia Permanentă pentru Cercetare Științifică și Emiterea de Fatwa
ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

Vizitarea moscheilor Medinei: rânduieli și îndrumări

Îndrumări ale Comisiei Permanente și ale șeicului Ibn Bāz

بيان ما تشرع زيارته وما لا تشرع
زيارته من مساجد المدينة النبوية ويليه
فصل في أحكام الزيارة وآدابها

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: بيان ما تشرع زيارته وما لا تشرع زيارته من مساجد المدينة النبوية ويليه فصل في أحكام الزيارة وآدابها
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Bayān mā tushraʿu ziyāratuhu wa-mā lā tushraʿu ziyāratuhu min masājid al-Madīna an-nabawiyya, urmat de Faṣl fī aḥkām az-ziyāra wa-ādābihā, Dār al-Qāsim, Riad, ediția I, 1422 H/2001. Prima parte: Comisia Permanentă; capitolele despre vizită: ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Moscheile din Medina: vizite prescrise și vizite neprescrise 1
Fatwa nr. 19729, din 27/6/1418 H 1
Răspunsul Comisiei Permanente 2
Rânduielile și eticheta vizitării 12
Precizare: vizita mormântului și călătoria la Medina 28
Vizitarea Moscheii Qubāʾ și a cimitirului al-Baqīʿ 32
Glosar 36
Bibliografie 37
Indice 38

Moscheile din Medina: vizite prescrise și vizite neprescrise

بيان ما تشرع زيارته وما لا تشرع زيارته من مساجد المدينة النبوية

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Fatwa nr. 19729, din 27/6/1418 H

Toată lauda I se cuvine numai lui Allah. Binecuvântarea și pacea fie asupra celui după care nu mai este niciun profet. În cele ce urmează:

Comisia Permanentă pentru Cercetare Științifică și Emiterea de Fatwa a examinat întrebarea adresată eminenței sale, Marele Muftiu, de către solicitantul M. A. ʿ., înaintată Comisiei de Secretariatul General al Consiliului Marilor Învățați, cu numărul 1873 și data de 30/3/1418 H. Iată textul ei:

Vă rog să binevoiți a răspunde la următoarele întrebări:

Prima: Care este hotărârea Legii islamice în privința celui care vine în Medina cea Luminată ca să se roage în nobila Moschee a Profetului, apoi merge la Moscheea Qubāʾ, Moscheea celor Două Qible, Moscheea de Vineri și moscheile din locul de rugăciune — Moscheea al-Ghamāma, Moscheea aș-Șiddīq și Moscheea lui ʿAlī, Allah să fie mulțumit de cei doi —, precum și la alte moschei istorice, iar după intrarea în ele împlinește cele două rakʿa de salut al moscheii? Îi este îngăduit acest lucru sau nu?

A doua: După ce vizitatorul s-a rugat în nobila Moschee a Profetului, îi este îngăduit să profite de ocazie pentru a merge la moscheile istorice din Medina Profetului, cu intenția de a le cunoaște, de a reflecta asupra istoriei înaintașilor dreptcredincioși și de a studia la fața locului informațiile citite în cărțile de tafsīr, hadith și istorie despre expediții și despre locurile în care trăiau triburile anșārilor? Vă rog să mă lămuriți.

Răspunsul Comisiei Permanente

După examinarea cererii, Comisia a răspuns astfel: răspunsul la cele două întrebări necesită următoarea detaliere.

În primul rând: Examinarea moscheilor din orașul Profetului ﷺ, Medina cea Luminată — Allah Preaînaltul să o ocrotească —, arată că acestea sunt de mai multe tipuri.

Primul tip: Moschei din orașul Profetului ﷺ pentru care a fost stabilită o virtute proprie. Acestea sunt numai două.

Una dintre ele este Moscheea Profetului ﷺ. Aceasta intră cu atât mai mult în cuvântul Celui Preaînalt:

﴿لَّمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى ٱلتَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَن تَقُومَ
فِيهِ ۚ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَن يَتَطَهَّرُوا۟ ۚ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُطَّهِّرِينَ﴾

„O moschee întemeiată din prima zi pe teama de Allah este mai îndreptățită să stai la rugăciune în ea. În ea sunt bărbați care iubesc să se curățească, iar Allah îi iubește pe cei care se curățesc.”

Coran 9:108

Ea este a doua dintre cele trei moschei pentru care se întreprinde în mod special o călătorie, după cum stabilește Sunna. În Sunna autentică și explicită s-a stabilit, de asemenea, că o rugăciune împlinită în ea este mai bună decât o mie de rugăciuni împlinite în alte locuri, în afara Moscheii Sacre.

Cealaltă este Moscheea Qubā'. Despre ea a fost pogorât cuvântul Celui Preaînalt:

﴿لَّمَسۡجِدٌ أُسِّسَ عَلَى ٱلتَّقۡوَىٰ﴾

„O moschee întemeiată pe teama de Allah…”
Coran 9:108

În hadithul lui Usayd ibn Ẓuhayr al-Anṣārī — Allah să fie mulțumit de el —, Profetul ﷺ a spus:

الصلاة في مسجد قباء كعمرة

„Rugăciunea în Moscheea Qubāʾ este asemenea unei ʿumra.”
Relatat de at-Tirmidhī, Ibn Mājah și alții.

Sahl ibn Ḥunayf — Allah să fie mulțumit de el — a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

من تطهر في بيته ثم أتى مسجد قباء فصلى فيه صلاة كان له أجر عمرة

„Cel care se curăță în casa sa, apoi vine la Moscheea Qubāʾ și împlinește o rugăciune în ea va avea răsplata unei ʿumra.”
Relatat de Aḥmad, an-Nasāʾī, Ibn Mājah și alții. Această formulare îi aparține lui Ibn Mājah.

Al doilea tip: Moscheile obișnuite ale musulmanilor din orașul Profetului ﷺ. Ele au meritele generale ale moscheilor, fără să li se fi stabilit o virtute aparte.

Al treilea tip: O moschee construită în locul în care se spune că Profetul ﷺ s-a rugat sau care ar fi chiar locul în care a împlinit acea rugăciune, precum Moscheea Banū Sālim și locul rugăciunii de sărbătoare. Acestora nu li s-a stabilit o virtute proprie și nu s-a transmis un îndemn de a merge anume la ele și de a împlini acolo două rakʿa.

Al patrulea tip: Moschei noi, întemeiate ca inovații și atribuite vremii Profetului ﷺ sau vremii califilor drept călăuziți, care au

fost transformate în locuri de pelerinaj, precum cele Șapte Moschei, o moschee de pe muntele Uḥud și altele. Aceste moschei nu au temei în Legea curată. Nu este îngăduit să fie vizate anume, nici pentru adorare, nici în alt scop; aceasta este o inovație vădită. Principiul Legii este să nu adorăm pe nimeni în afară de Allah și să nu-L adorăm decât prin ceea ce El a prescris prin Profetul și Trimisul Său Muḥammad ﷺ. Întorcându-ne la Cartea lui Allah, la Sunna Trimisului Său Muḥammad ﷺ și la cuvintele înaintașilor acestei comunități, cei care au primit această religie de la Trimisul lui Allah ﷺ și ne-au transmis-o, vedem că ei ne-au avertizat împotriva inovațiilor, împlinind porunca vestitorului și avertizorului — binecuvântarea și pacea fie asupra lui —, care spune în hadithul autentic:

من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد

„Cel care face o faptă care nu se întemeiază pe porunca noastră o va avea respinsă."

Hadith autentic.

Într-o altă formulare:

من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد

„Cel care introduce în această rânduială a noastră ceva ce nu face parte din ea va avea acel lucru respins."

Binecuvântarea și pacea fie asupra lui, el a spus și:

عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين من بعدي عضوا عليها بالنواجذ وإياكم ومحدثات الأمور فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة

„Țineți-vă de Sunna mea și de sunna califilor drept călăuziți de după mine! Prindeți-vă cu tărie de ea, cu măselele! Feriți-vă de lucrurile nou introduse, căci orice lucru nou introdus este o inovație, iar orice inovație este rătăcire."

El a mai spus:

اقتدوا باللذين من بعدي أبي بكر وعمر

„Urmați-i pe cei doi de după mine: Abū Bakr și ʿUmar."

وقال عليه السلام عندما طلب منه بعض الصحابة أن يجعل لهم شجرة يتبركون بها ويعلقون بها أسلحتهم: الله أكبر إنها السنن، قلتم والذي نفسي بيده كما قالت بنو إسرائيل لموسى

Când unii companioni i-au cerut să le rânduiască un copac de la care să caute binecuvântare și în care să-și agațe armele, el — pacea fie asupra lui — a spus: „Allah este Cel mai Mare! Acestea sunt căile urmate mai înainte. Pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu, ați spus precum au spus fiii lui Isrāʾīl către Mūsā:"

﴿ٱجۡعَل لَّنَآ إِلَٰهًا كَمَا لَهُمۡ ءَالِهَةٞ﴾

„Fă-ne o divinitate, asemenea divinităților lor!”
Coran 7:138

Profetul ﷺ a spus:

افترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقة وافترقت النصارى على اثنتين وسبعين فرقة وستفترق هذه الأمة على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة. قيل: من هي يا رسول الله؟ قال: من كان على مثل ما أنا عليه اليوم وأصحابي

„Evreii s-au împărțit în șaptezeci și una de grupări, iar creștinii s-au împărțit în șaptezeci și două de grupări. Această comunitate se va împărți în șaptezeci și trei de grupări, toate în Foc, în afară de una.” S-a întrebat: „Care este aceasta, o, Trimis al lui Allah?” El a spus: „Cea care urmează ceea ce urmez astăzi eu și companionii mei.”

Ibn Waḍḍāḥ a transmis, la pagina 9 din cartea sa al-Bidaʿ wa-n-nahy ʿanhā, prin lanțul său de transmitere de la Ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el —, că ʿAmr ibn ʿUtba și însoțitorii săi construiseră o moschee în împrejurimile Kūfei. ʿAbd Allāh a poruncit ca moscheea să fie dărâmată. Apoi a aflat că ei se adunau într-o parte a Moscheii din Kūfa, rostind un număr stabilit de tasbīḥ, tahlīl și alte pomeniri. El a îmbrăcat o mantie cu glugă, a mers și s-a așezat lângă ei. După ce a aflat ce spuneau, și-a dat gluga la o parte de pe cap și a spus: *„Eu sunt Abū ʿAbd ar-Raḥmān."* Apoi a spus:

لقد فضلتم أصحاب محمد علماً أو لقد جئتم بدعة ظلماً

„I-ați întrecut în știință pe companionii lui Muḥammad sau ați adus o inovație nedreaptă."

Ibn Waḍḍāḥ, al-Bidaʿ wa-n-nahy ʿanhā, p. 9.

Și așa mai departe. El și alții i-au avertizat împotriva născocirilor și i-au îndemnat pe oameni să-i urmeze pe înaintași. S-a stabilit că ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el — a tăiat copacul sub care companionii îi depuseseră Profetului ﷺ jurământul de la ar-Riḍwān, când a văzut că unii oameni mergeau la el. Când a văzut oameni mergând într-o anumită direcție, i-a întrebat unde se duc. I s-a spus că merg să se roage într-un loc în care Profetul ﷺ se rugase pe drumul pelerinajului. S-a mâniat și a spus:

إنما هلك من كان قبلكم بتتبع آثار أنبيائهم

„Cei dinaintea voastră au pierit numai pentru că urmăreau urmele profeților lor."

Se știe că scopul construirii moscheilor este adunarea oamenilor în ele pentru adorare. Această adunare este un obiectiv al Legii. Existența celor Șapte Moschei într-un singur loc nu împlinește acest scop, ci dă prilej dezbinării, contrare obiectivelor

Legii. Ele nici nu au fost construite pentru adunarea credincioșilor, fiind foarte apropiate una de alta, ci pentru a se căuta binecuvântare prin rugăciunea și invocația în ele. Aceasta este o inovație vădită.

Cât despre originea acestor moschei sub denumirea de *„cele Șapte Moschei"*, ea nu are absolut nicio atestare istorică. Ibn Zabāla a fost cel care a menționat Moscheea al-Fatḥ; acesta era un mincinos, după cum l-au calificat imami ai hadithului, și a murit la sfârșitul secolului al doilea. După el a venit istoricul Ibn Shabba și a menționat-o. Se știe că istoricii nu se preocupă de lanțul de transmitere și de autenticitatea lui: ei transmit ceea ce ajunge la ei și lasă răspunderea relatării asupra celor care le-au spus-o, așa cum a arătat și al-Ḥāfiẓ, imamul Ibn Jarīr, în istoria sa. În privința stabilirii, prin Lege, a acestei denumiri sau a vreuneia dintre acele moschei, nu se cunoaște un lanț de transmitere autentic. Companionii au avut grijă să transmită cuvintele și faptele Trimisului — pacea fie asupra lui. Au transmis orice lucru pe care l-au văzut făcându-l pe Profet ﷺ, chiar și felul în care își făcea nevoile. Au transmis că Profetul ﷺ venea la Moscheea Qubāʾ în fiecare săptămână și că s-a rugat pentru martirii de la Uḥud înainte de moartea sa, ca și când și-ar fi luat rămas-bun de la ei, precum și multe alte lucruri de care sunt pline cărțile Sunnei. În privința acestor moschei, învățații în hadith și istoricii au cercetat însă originea denumirilor lor. Al-ʿallāma as-Samhūdī — Allah să aibă milă de el — a spus:

> *„Nu am găsit niciun temei pentru toate acestea."*

După alte cuvinte, el a mai spus:

> *„Deși nu am găsit un temei pentru această denumire și nici pentru atribuirea celor două moschei amintite mai înainte în cuvintele lui al-Maṭarī."*

Cât despre șeicul Islamului, Ibn Taymiyya — Allah să aibă milă de el —, acesta spune:

> *„Ideea de aici este că nici companionii, nici cei care i-au urmat cu bunătate nu au construit vreodată ceva peste urmele*

profeților — un loc în care aceștia au poposit, s-au rugat sau au făcut altceva asemenea. Ei nu urmăreau să construiască o moschee pentru urmele profeților și ale oamenilor drepți. Dimpotrivă, imami ai lor, precum ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb și alții, opreau căutarea anume a rugăciunii într-un loc în care Trimisul lui Allah ﷺ se rugase întâmplător, fără să-l fi ales în mod special. El a menționat că ʿUmar și ceilalți companioni dintre califii drept călăuziți — ʿUthmān, ʿAlī și ceilalți dintre cei zece — și alții, precum Ibn Masʿūd, Muʿādh ibn Ǧabal și Ubayy ibn Kaʿb, nu urmăreau să se roage la acele urme. Apoi șeicul Islamului a menționat că în Medina sunt multe moschei, dar că mersul anume la ele nu are un merit aparte, în afară de Moscheea Qubāʾ. Cele introduse în Islam — moschei și sanctuare întemeiate cu intenție la morminte și la urme — fac parte dintre inovațiile apărute în Islam, săvârșite de cei care nu au cunoscut Legea Islamului și deplinătatea tawḥīd-ului cu care Allah l-a trimis pe Muḥammad ﷺ: consacrarea religiei numai lui Allah și închiderea porților asocierii pe care diavolul le deschide fiilor lui Ādam."

Aș-Ṣāṭibī a menționat în cartea sa al-Iʿtiṣām că ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el —, văzând oameni care mergeau să se roage într-un loc în care se rugase Trimisul ﷺ, a spus:

إنما هلك من كان قبلكم بهذا يتبعون آثار أنبيائهم فاتخذوها كنائس وبيعاً

„Cei dinaintea voastră au pierit din pricina aceasta: urmăreau urmele profeților lor și le transformau în biserici și lăcașuri de cult."

Aș-Ṣāṭibī, al-Iʿtiṣām.

El a mai spus: Ibn Waḍḍāḥ a relatat că Mālik respingea orice inovație, chiar și atunci când era într-un lucru bun, pentru ca ceva care nu este Sunna să nu fie luat drept Sunna și ceva necunoscut ca prescris să nu fie socotit prescris.

Tot aș-Șāțibī — Allah să aibă milă de el — a spus: Ibn Kināna a fost întrebat despre urmele istorice care fuseseră lăsate în Medina. El a răspuns: *„Cea mai sigură atestare pe care o avem este pentru Qubā'"*, și așa mai departe. S-a stabilit că ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el — a tăiat copacul la care văzuse oameni mergând să se roage, temându-se să nu fie ispitiți prin el. ʿUmar ibn Shabba a menționat în Akhbār al-Madīna, iar după el al-ʿAynī, în comentariul la al-Bukhārī, multe moschei; ei nu au pomenit însă cele Șapte Moschei sub această denumire.

Această prezentare succintă arată că existența a șapte moschei nu este stabilită printr-o transmitere; nici măcar existența celei numite Moscheea al-Fatḥ, de care s-a îngrijit Abū al-Hayjāʾ, vizirul ʿUbaydiților, a căror doctrină este cunoscută.
Aceste moschei au ajuns să fie căutate de mulți oameni pentru a le vizita, a se ruga în ele și a căuta binecuvântare prin ele; din pricina lor se rătăcesc mulți dintre cei care vin să viziteze Moscheea Trimisului — binecuvântarea și pacea fie asupra lui. Mersul anume la ele este o inovație vădită. Menținerea lor contravine obiectivelor Legii și poruncilor celui trimis pentru consacrarea adorării numai lui Allah. Sunna Trimisului lui Allah ﷺ cere să fie înlăturate, căci el a spus:

من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد

„Cel care face o faptă care nu se întemeiază pe porunca noastră o va avea respinsă."

De aceea, ele trebuie înlăturate pentru a respinge ispita, a închide calea către asociere, a păstra curat crezul musulmanilor și a ocroti tawḥīd-ul. În aceasta este urmat califul drept călăuzit, conducătorul credincioșilor ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb — Allah să fie mulțumit de el —, care a tăiat copacul de la al-Ḥudaybiya când a văzut oamenii mergând la el, temându-se să nu fie ispitiți prin el. El a arătat că popoarele dinainte au pierit urmărind urmele profeților lor, fără să li se fi poruncit aceasta: este o rânduială pe care Allah nu a îngăduit-o.

În al doilea rând: Din cele de mai sus se înțelege că mersul oamenilor la aceste Șapte Moschei și la alte moschei nou introduse, pentru a cunoaște urmele istorice, pentru adorare, pentru a-și freca mâinile de pereții și miḥrāb-urile lor sau pentru a căuta binecuvântare prin ele, este o inovație și o formă de asociere, asemănătoare faptei necredincioșilor din prima perioadă a ignoranței cu idolii lor. Fiecare musulman care își dorește binele are datoria să părăsească această faptă și să-și sfătuiască frații musulmani să o părăsească.

În al treilea rând: Prin aceasta se înțelege că înșelarea pelerinilor și a vizitatorilor de către unii oameni cu suflete slabe, transportându-i contra cost la aceste locuri ale inovației, precum cele Șapte Moschei, este o faptă interzisă. Banii primiți în schimb sunt un câștig interzis. Cel care face aceasta trebuie să renunțe.

﴿وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مَخۡرَجٗا وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُۚ﴾

„Celui care se teme de Allah, El îi va da o ieșire și îl va înzestra de unde nici nu se așteaptă.”

Coran 65:2–3, fragment

Allah este Cel care dă izbânda. Binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei sale și a companionilor săi.

Comisia Permanentă pentru Cercetare Științifică și Emiterea de Fatwa

Președinte: ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

Vicepreședinte: ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Muḥammad Āl aș-Șaykh

Membri: ʿAbd Allāh ibn ʿAbd ar-Raḥmān al-Ghudayyān; Bakr ibn ʿAbd Allāh Abū Zayd; Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān.

Rânduielile și eticheta vizitării

فصل في أحكام الزيارة وآدابها

ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz
Vizitarea Moscheii Profetului ﷺ înainte sau după pelerinaj este Sunna, potrivit relatării autentice din cele două Ṣaḥīḥ-uri, de la Abū Hurayra — Allah să fie mulțumit de el —, care a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

صلاة في مسجدي هذا خير من ألف صلاة فيما سواه إلا المسجد الحرام

„O rugăciune în această moschee a mea este mai bună decât o mie de rugăciuni în alte locuri, în afara Moscheii Sacre."
Relatat în cele două Ṣaḥīḥ-uri.

Ibn ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său — a relatat că Profetul ﷺ a spus:

الصلاة في مسجدي هذا أفضل من ألف صلاة فيما سواه إلا المسجد الحرام

„Rugăciunea în această moschee a mea este mai bună decât o mie de rugăciuni în alte locuri, în afara Moscheii Sacre."
Relatat de Muslim.

ʿAbd Allāh ibn az-Zubayr — Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său — a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

صلاة في مسجدي هذا أفضل من ألف صلاة فيما سواه
إلا المسجد الحرام وصلاة في المسجد الحرام أفضل من
مائة صلاة في مسجدي هذا

„O rugăciune în această moschee a mea este mai bună decât o mie de rugăciuni în alte locuri, în afara Moscheii Sacre. O rugăciune în Moscheea Sacră este mai bună decât o sută de rugăciuni în această moschee a mea."

Relatat de Aḥmad, Ibn Khuzayma și Ibn Ḥibbān.

Jābir — Allah să fie mulțumit de el — a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

صلاة في مسجدي هذا أفضل من ألف صلاة فيما سواه
إلا المسجد الحرام وصلاة في المسجد الحرام أفضل من
مائة ألف صلاة فيما سواه

„O rugăciune în această moschee a mea este mai bună decât o mie de rugăciuni în alte locuri, în afara Moscheii Sacre. O rugăciune în Moscheea Sacră este mai bună decât o sută de mii de rugăciuni în alte locuri."

Relatat de Aḥmad și Ibn Mājah.

Hadithurile cu acest înțeles sunt numeroase. Când vizitatorul ajunge la moschee, îi este recomandat să intre cu piciorul drept și să spună:

بسم الله والصلاة والسلام على رسول الله أعوذ بالله العظيم
وبوجهه الكريم وسلطانه القديم من الشيطان الرجيم اللهم
افتح لي أبواب رحمتك

„În numele lui Allah. Binecuvântarea și pacea fie asupra Trimisului lui Allah. Caut adăpost la Allah cel Măreț, la Fața Sa nobilă și la Stăpânirea Sa fără început, împotriva diavolului alungat. O, Allah, deschide-mi porțile îndurării Tale!"

La fel se spune la intrarea în celelalte moschei; nu există o pomenire aparte pentru intrarea în Moscheea Profetului ﷺ. Apoi împlinește două rakʿa și Îl roagă pe Allah, în ele, pentru binele pe care îl dorește în această lume și în Viața de Apoi. Dacă le împlinește în Rawḍa cea nobilă, este mai bine, potrivit cuvântului Profetului ﷺ:

ما بين بيتي ومنبري روضة من رياض الجنة

„Între casa mea și amvonul meu este o grădină dintre grădinile Raiului."

După rugăciune, vizitează mormântul Profetului ﷺ și mormintele celor doi companioni ai săi, Abū Bakr și ʿUmar — Allah să fie mulțumit de cei doi. Stă în dreptul mormântului Profetului ﷺ, cu bună-cuviință și cu voce coborâtă, și îi adresează salutul — binecuvântarea și pacea fie asupra lui —, spunând:

السلام عليك يا رسول الله ورحمة الله وبركاته

„Pacea, îndurarea și binecuvântările lui Allah fie asupra ta, o, Trimis al lui Allah!"

În Sunan Abī Dāwūd se află, cu un lanț bun de transmitere, relatarea lui Abū Hurayra — Allah să fie mulțumit de el —, care a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

ما من أحد يسلم علي إلا رد الله علي روحي حتى أرد عليه السلام

„Ori de câte ori cineva mă salută, Allah îmi întoarce sufletul, ca să-i răspund la salut."

Sunan Abī Dāwūd, cu un lanț bun de transmitere.

Nu este nicio problemă dacă vizitatorul spune în salutul său:

السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا خيرة الله من خلقه السلام عليك يا سيد المرسلين وإمام المتقين أشهد أنك قد بلغت الرسالة وأديت الأمانة ونصحت الأمة وجاهدت في الله حق جهاده

„Pacea fie asupra ta, o, Profet al lui Allah! Pacea fie asupra ta, o, ales al lui Allah dintre făpturile Sale! Pacea fie asupra ta, o, căpetenie a trimișilor și imam al celor cu teamă de Allah! Mărturisesc că ai transmis mesajul, ai îndeplinit răspunderea încredințată, ai sfătuit comunitatea și ai luptat pe calea lui Allah așa cum se cuvine."

Toate acestea fac parte dintre însușirile sale ﷺ. Vizitatorul cere binecuvântarea și pacea asupra lui și se roagă pentru el, întrucât Legea stabilește rostirea împreună a binecuvântării și a salutului asupra lui, potrivit cuvântului Celui Preaînalt:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ صَلُّواْ عَلَيۡهِ وَسَلِّمُواْ تَسۡلِيمًا﴾

„O, voi care credeți! Cereți binecuvântarea asupra lui și salutați-l cu un salut deplin!"

Coran 33:56, fragment

Apoi îi salută pe Abū Bakr și pe ʿUmar — Allah să fie mulțumit de cei doi —, se roagă pentru ei și cere ca Allah să fie mulțumit de ei.

وكان ابن عمر رضي الله عنهما إذا سلم على الرسول ﷺ وصاحبيه لا يزيد غالباً على قوله السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا أبا بكر السلام عليك يا أبتاه ثم ينصرف

Când Ibn ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său — îi saluta pe Trimis ﷺ și pe cei doi companioni ai lui, de obicei nu adăuga nimic la cuvintele: „Pacea fie asupra ta, o, Trimis al lui Allah! Pacea fie asupra ta, o, Abū Bakr! Pacea fie asupra ta, o, tată al meu!" Apoi pleca.

Această vizită este prescrisă numai pentru bărbați. Femeilor nu le este prescrisă vizitarea vreunui mormânt, potrivit relatării autentice de la Profet ﷺ:

لعن زوارات القبور من النساء والمتخذين عليها المساجد والسرج

„Le-a blestemat pe femeile care vizitează mormintele și pe cei care amenajează peste ele locuri de rugăciune și lămpi."

Cât despre venirea la Medina pentru rugăciune în Moscheea Trimisului ﷺ, pentru invocație și pentru alte fapte prescrise în celelalte moschei, acestea sunt prescrise tuturor, potrivit hadithurilor amintite.

Vizitatorului îi este recomandat să împlinească cele cinci rugăciuni în Moscheea Trimisului ﷺ și să facă din belșug pomenire, invocații și rugăciuni voluntare în ea, pentru a dobândi marea răsplată a acestora.

Îi este recomandat să împlinească multe rugăciuni voluntare în Rawḍa cea nobilă, potrivit hadithului autentic despre meritul ei, amintit mai înainte, cuvântul Profetului ﷺ:

ما بين بيتي ومنبري روضة من رياض الجنة

„Între casa mea și amvonul meu este o grădină dintre grădinile Raiului."

La rugăciunile obligatorii, vizitatorul și ceilalți credincioși trebuie să înainteze și să aibă grijă să fie în primul rând, pe cât pot, chiar dacă acesta se află în extinderea dinspre qibla. Hadithurile autentice ale Profetului ﷺ îndeamnă la primul rând și arată meritul lui, precum cuvântul său:

لو يعلم الناس ما في النداء والصف الأول ثم لم يجدوا إلا أن يستهموا عليه لاستهموا

„Dacă oamenii ar ști ce răsplată se află în chemarea la rugăciune și în primul rând, iar apoi nu ar găsi altă cale decât să tragă la sorți pentru aceasta, ar trage la sorți."

Convenit de al-Bukhārī și Muslim.

Și cuvântul său ﷺ către companionii săi:

تقدموا فأتموا بي وليأتم بكم من بعدكم ولا يزال الرجل يتأخر عن الصلاة حتى يؤخره الله

„Înaintați și urmați-mă în rugăciune, iar cei din urma voastră să vă urmeze pe voi. Omul continuă să rămână în urmă la rugăciune până când Allah îl lasă în urmă."

Relatat de Muslim.

Abū Dāwūd a relatat de la ʿĀʾișa — Allah să fie mulțumit de ea —, cu un lanț bun de transmitere, că Profetul ﷺ a spus:

لا يزال الرجل يتأخر عن الصف المقدم حتى يؤخره الله في النار

„Omul continuă să se țină în urmă de la primul rând până când Allah îl lasă în urmă în Foc."

Relatat de Abū Dāwūd, cu un lanț bun de transmitere.

وثبت عنه ﷺ أنه قال لأصحابه ألا تصفون كما تصف الملائكة عند ربها؟ قالوا يا رسول الله وكيف تصف الملائكة عند ربها؟ قال يتمون الصفوف الأول ويتراصون في الصف

S-a transmis în mod autentic că el ﷺ le-a spus companionilor săi: „De ce nu vă așezați în rânduri așa cum se așază îngerii înaintea Domnului lor?" Ei au întrebat: „O, Trimis al lui Allah, cum se așază îngerii înaintea Domnului lor?" El a spus: „Împlinesc primele rânduri și stau strâns unul lângă altul în rând."

Relatat de Muslim.

Hadithurile cu acest înțeles sunt numeroase și se aplică atât Moscheii sale ﷺ înainte și după extindere, cât și celorlalte moschei. S-a transmis autentic că Profetul ﷺ îi îndemna pe companionii săi să se așeze în părțile drepte ale rândurilor. Se știe că partea dreaptă a primului rând din moscheea sa se află în afara Rawḍei. Se înțelege, așadar, că grija pentru primele rânduri și pentru părțile drepte ale lor are întâietate față de grija de a fi în Rawḍa cea nobilă. Păstrarea acestora este mai importantă decât păstrarea locului pentru rugăciune în Rawḍa. Acest lucru este

limpede pentru cel care cugetă la hadithurile despre această chestiune. Allah este Cel care dă izbânda.

Nu este îngăduit nimănui să-și frece mâinile de incinta mormântului, să o sărute sau să facă ocoluri rituale în jurul ei. Acestea nu au fost transmise de la înaintașii dreptcredincioși, ci sunt o inovație condamnabilă.

Nimănui nu îi este îngăduit să-i ceară Trimisului ﷺ împlinirea unei nevoi, risipirea unui necaz, vindecarea unui bolnav sau altceva asemănător. Toate acestea se cer numai de la Allah, Preaslăvitul. A le cere de la morți este asociere cu Allah și adorarea altcuiva în afară de El. Religia Islamului este întemeiată pe două principii:

Primul: Să nu fie adorat decât Allah, Unicul.

Al doilea: Să nu fie adorat decât prin ceea ce Allah, Puternic și Măreț, și Trimisul ﷺ au prescris.

Acesta este înțelesul mărturisirii că nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este Trimisul lui Allah.

La fel, nimănui nu îi este îngăduit să-i ceară Trimisului ﷺ mijlocire, fiindcă aceasta Îi aparține lui Allah, Preaslăvitul, și nu se cere de la morți. Cel Preaînalt a spus:

﴿قُل لِّلَّهِ ٱلشَّفَـٰعَةُ جَمِيعًا﴾

„Spune: «Mijlocirea Îi aparține în întregime lui Allah!»”

Coran 39:44, fragment

Spui, așadar:

اللهم شفع في نبيك اللهم شفع في ملائكتك وعبادك المؤمنين اللهم شفع في أفراطي

„O, Allah, fă ca Profetul Tău să mijlocească pentru mine! O, Allah, fă ca îngerii Tăi și robii Tăi credincioși să mijlocească pentru mine! O, Allah, fă ca micuții mei plecați înaintea mea să mijlocească pentru mine!"

Și alte rugi asemănătoare. De la morți nu se cere nimic, nici mijlocire, nici altceva, fie ei profeți sau alți oameni, fiindcă aceasta nu a fost prescrisă. De asemenea, faptele celui mort s-au încheiat, în afara celor exceptate de Legiuitor. În Ṣaḥīḥ Muslim, Abū Hurayra — Allah să fie mulțumit de el — a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

إذا مات ابن آدم انقطع عمله إلا من ثلاث صدقة جارية أو علم ينتفع به أو ولد صالح يدعو له

„Când moare fiul lui Ādam, faptele sale se întrerup, în afară de trei: o milostenie cu folos continuu, o știință de care se beneficiază sau un copil drept care se roagă pentru el."

Ṣaḥīḥ Muslim.

Este îngăduit să i se ceară Profetului ﷺ mijlocire în timpul vieții sale și în Ziua Învierii, fiindcă atunci poate să înainteze și să-L roage pe Domnul său pentru cel care o cere. În această lume, acest lucru este cunoscut și nu îi este specific numai lui, ci se aplică și altora: musulmanul îi poate spune fratelui său *„Mijlocește pentru mine înaintea Domnului meu în cutare și cutare privință"*, însemnând *„Roagă-te lui Allah pentru mine"*. Cel căruia i se cere poate să-L roage pe Allah și să mijlocească pentru fratele său,

dacă lucrul cerut este dintre cele pe care Allah a îngăduit să fie cerute.
În Ziua Învierii, nimeni nu va putea mijloci decât după îngăduința lui Allah, Preaslăvitul. Cel Preaînalt a spus:

﴿مَن ذَا ٱلَّذِى يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ﴾

„Cine poate mijloci la El fără îngăduința Sa?”
Coran 2:255, fragment

Starea de după moarte este însă o stare aparte. Nu este îngăduit să fie asimilată nici stării omului dinainte de moarte, nici celei de după înviere și ridicare, fiindcă faptele celui mort s-au încheiat și el este legat de ceea ce a agonisit, în afara celor exceptate de Legiuitor. Cererea mijlocirii de la morți nu face parte dintre aceste excepții, așa că nu este îngăduit să fie inclusă prin analogie. Fără îndoială, după moarte, Profetul ﷺ este viu într-o viață din barzakh, mai deplină decât viața martirilor, dar care nu este asemenea vieții sale de dinainte de moarte și nici asemenea vieții sale din Ziua Învierii. Este o viață a cărei realitate și al cărei mod nu le cunoaște decât Allah, Preaslăvitul. De aceea a fost amintit mai înainte nobilul hadith, cuvântul său — binecuvântarea și pacea fie asupra lui:

ما من أحد يسلم علي إلا رد الله علي روحي حتى أرد عليه السلام

„Ori de câte ori cineva mă salută, Allah îmi întoarce sufletul, ca să-i răspund la salut.”

Aceasta arată că el a murit și că sufletul său s-a despărțit de trup, dar că îi este întors atunci când i se adresează salutul. Textele din Coran și Sunna care îi dovedesc moartea ﷺ sunt cunoscute, iar învățații sunt în consens asupra acestui lucru. Totuși, aceasta nu îi exclude viața din barzakh, după cum moartea martirilor nu exclude viața lor din barzakh, pomenită în cuvântul Celui Preaînalt:

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ قُتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمْوَٰتًۢا ۚ بَلْ أَحْيَآءٌ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾

„Să nu-i socotești morți pe cei uciși pe calea lui Allah! Ei sunt vii la Domnul lor, fiind înzestrați.”

Coran 3:169

Am tratat pe larg această chestiune fiindcă era nevoie: mulți se înșală în această privință și cheamă la asociere și la adorarea morților în afara lui Allah. Îi cerem lui Allah să ne păzească pe noi și pe toți musulmanii de orice lucru care se împotrivește Legii Sale. Allah știe mai bine.

Cât despre ridicarea glasului de către unii vizitatori lângă mormântul său ﷺ și rămânerea îndelungată acolo, acestea contravin celor prescrise. Allah, Preaslăvitul, i-a oprit pe membrii comunității să-și ridice vocile peste glasul Profetului ﷺ și să-i vorbească tare, așa cum vorbesc tare unii cu alții. I-a îndemnat să-și coboare glasul în preajma lui, spunând:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَرۡفَعُوٓاْ أَصۡوَٰتَكُمۡ فَوۡقَ صَوۡتِ ٱلنَّبِيِّ وَلَا تَجۡهَرُواْ لَهُۥ بِٱلۡقَوۡلِ كَجَهۡرِ بَعۡضِكُمۡ لِبَعۡضٍ أَن تَحۡبَطَ أَعۡمَٰلُكُمۡ وَأَنتُمۡ لَا تَشۡعُرُونَ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصۡوَٰتَهُمۡ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱمۡتَحَنَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمۡ لِلتَّقۡوَىٰۚ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٌ عَظِيمٌ﴾

„O, voi care credeți! Nu vă ridicați glasurile peste glasul Profetului și nu-i vorbiți tare, așa cum vorbiți tare unii cu alții, ca nu cumva faptele voastre să fie zădărnicite fără să vă dați seama. Cei care își coboară glasurile în preajma Trimisului lui Allah sunt aceia ale căror inimi Allah le-a pus la încercare pentru a avea teamă de El. Ei vor avea iertare și o răsplată măreață."

Coran 49:2–3

Rămânerea îndelungată lângă mormântul său ﷺ și repetarea salutului de multe ori duc la îmbulzeală, la zarvă și la ridicarea glasurilor în acel loc. Acestea se împotrivesc celor prescrise de Allah pentru musulmani în versetele limpezi de mai sus. El ﷺ este demn de respect atât viu, cât și după moarte, astfel că un credincios nu trebuie să facă lângă mormântul lui ceva contrar bunei-cuviințe stabilite de Lege.

Tot astfel, căutarea anume a invocației lângă mormântul lui, stând cu fața către mormânt și cu mâinile ridicate, așa cum fac unii vizitatori și alții, se împotrivește întru totul practicii înaintașilor dreptcredincioși, companionii Trimisului lui Allah și cei care i-au urmat cu bunătate. Aceasta este o inovație nou introdusă.
Profetul ﷺ a spus:

عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي
تمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ وإياكم ومحدثات الأمور
فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة

„Țineți-vă de Sunna mea și de sunna califilor drept călăuziți și îndrumați de după mine! Păstrați-o și prindeți-vă cu tărie de ea, cu măselele! Feriți-vă de lucrurile nou introduse, căci orice lucru nou introdus este o inovație, iar orice inovație este rătăcire."
Relatat de Abū Dāwūd și an-Nasā'ī, cu un lanț bun de transmitere.

Profetul ﷺ a mai spus:

من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد

„Cel care introduce în această rânduială a noastră ceva ce nu face parte din ea va avea acel lucru respins."
Relatat de al-Bukhārī și Muslim.

Într-o relatare a lui Muslim:

من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد

„Cel care face o faptă care nu se întemeiază pe porunca noastră o va avea respinsă."
Relatat de Muslim.

ʿAlī ibn al-Ḥusayn, Zayn al-ʿĀbidīn — Allah să fie mulțumit de cei doi —, a văzut un om care se ruga lângă mormântul Profetului ﷺ. L-a oprit de la aceasta și a spus:

„Să nu-ți istorisesc un hadith pe care l-am auzit de la tatăl meu, de la bunicul meu, de la Trimisul lui Allah ﷺ?"

Acesta a spus:

لا تتخذوا قبري عيداً ولا بيوتكم قبوراً وصلوا علي فإن تسليمكم يبلغني أينما كنتم

„Nu faceți din mormântul meu un loc de revenire periodică și nu vă transformați casele în morminte. Cereți binecuvântarea asupra mea, căci salutul vostru ajunge la mine oriunde v-ați afla."

Relatat de al-Ḥāfiẓ Muḥammad ibn ʿAbd al-Wāḥid al-Maqdisī în al-Aḥādīth al-mukhtāra.

La fel este gestul unor vizitatori care, atunci când îi adresează salutul — binecuvântarea și pacea fie asupra lui —, își așază mâna dreaptă peste cea stângă deasupra pieptului sau mai jos, ca omul aflat în rugăciune. Această postură nu este îngăduită la salutarea lui ﷺ și nici la salutarea altcuiva, fie rege, conducător sau alt om, fiindcă este o postură de smerire, supunere și adorare, potrivită numai față de Allah. Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar — Allah să aibă milă de el — a transmis aceasta de la învățați în al-Fatḥ. Chestiunea este limpede pentru cel care cugetă la ea și urmărește să urmeze călăuzirea înaintașilor dreptcredincioși.

Cel stăpânit de fanatism, de patimă, de imitare oarbă și de bănuieli rele față de cei care cheamă la călăuzirea înaintașilor dreptcredincioși Îi este încredințat lui Allah. Îi cerem lui Allah, pentru noi și pentru el, călăuzire și izbânda de a pune adevărul mai presus de orice altceva. El, Preaslăvitul, este Cel mai bun de la care se cere.

Tot astfel, a sta de departe cu fața către nobilul mormânt și a mișca buzele pentru salut sau invocație, așa cum fac unii, intră în aceeași categorie a lucrurilor nou introduse. Musulmanul nu trebuie să introducă în religia sa ceva pe care Allah nu l-a îngăduit. Printr-o asemenea faptă este mai aproape de înstrăinare decât de loialitate și de afecțiune curată. Imamul Mālik — Allah să aibă milă de el — a respins această faptă și altele asemănătoare, spunând:

„Pe cei de la sfârșitul acestei comunități nu-i va îndrepta decât ceea ce i-a îndreptat pe cei de la începutul ei."

Se știe că începutul acestei comunități a fost îndreptat prin urmarea căii Profetului ﷺ, a califilor săi drept călăuziți, a companionilor de care Allah este mulțumit și a celor care i-au urmat cu bunătate. Cei de la sfârșitul acestei comunități nu se vor îndrepta decât ținându-se de aceasta și mergând pe această cale. Allah să-i îndrume pe musulmani către cele care le aduc mântuirea, fericirea și cinstea în această lume și în Viața de Apoi. El este Darnic și Generos.

Precizare: vizita mormântului și călătoria la Medina

Vizitarea mormântului Profetului ﷺ nu este obligatorie și nu este o condiție a pelerinajului, cum cred unii oameni de rând și alții asemenea lor. Ea este recomandată celui care a vizitat Moscheea Trimisului ﷺ sau se află aproape de ea. Celui aflat departe de Medina nu îi este prescris să întreprindă o călătorie cu scopul vizitării mormântului; îi este însă recomandat să călătorească pentru a merge la nobila moschee. Când ajunge, vizitează nobilul mormânt și pe cele ale celor doi companioni. Vizita mormântului său — pacea fie asupra lui — și a celor doi companioni este inclusă în vizita moscheii sale ﷺ, potrivit relatării autentice din cele două Ṣaḥīḥ-uri, în care Profetul ﷺ a spus:

لا تشد الرحال إلا إلى ثلاثة مساجد المسجد الحرام

ومسجدي هذا والمسجد الأقصى

„Nu se întreprinde o călătorie în mod special decât către trei moschei: Moscheea Sacră, această moschee a mea și Moscheea al-Aqṣā.”

Relatat în cele două Ṣaḥīḥ-uri.

Dacă o călătorie cu scopul vizitării mormântului său — pacea fie asupra lui — sau al altui mormânt ar fi fost prescrisă, el ar fi arătat comunității acest lucru și meritul său. El este cel mai sincer sfătuitor al oamenilor, cel mai cunoscător al lui Allah și cel care se teme cel mai mult de El. A transmis mesajul limpede, a îndreptat comunitatea către orice bine și a avertizat-o împotriva oricărui rău. Cum să fie prescrisă o asemenea călătorie, când el a avertizat împotriva călătoriilor către alte moschei în afara celor trei? El a spus:

لا تتخذوا قبري عيداً ولا بيوتكم قبوراً وصلوا علي فإن صلاتكم تبلغني حيث كنتم

„Nu faceți din mormântul meu un loc de revenire periodică și nu vă transformați casele în morminte. Cereți binecuvântarea asupra mea, căci binecuvântarea pe care o cereți pentru mine ajunge la mine oriunde v-ați afla."

A susține că o călătorie cu scopul vizitării mormântului său ﷺ este prescrisă duce la transformarea lui într-un loc de revenire periodică și la ceea ce Profetul ﷺ se temea că se va întâmpla: exagerare și laudă excesivă. Mulți oameni au căzut deja în acestea din pricina convingerii lor că o asemenea călătorie este prescrisă.

Hadithurile relatate în această privință, pe care se sprijină cei ce consideră prescrisă călătoria cu scopul vizitării mormântului său — pacea fie asupra lui —, au lanțuri slabe de transmitere, ba chiar sunt născocite. Asupra slăbiciunii lor au atras atenția învățați în hadith precum ad-Dāraquṭnī, al-Bayhaqī, al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar și alții. Nu este îngăduit ca ele să fie puse în opoziție cu hadithurile autentice care interzic călătoria către alte locuri în afara celor trei moschei. Iată, cititorule, câteva dintre relatările născocite din această chestiune, ca să le recunoști și să te ferești să fii înșelat de ele:

Prima relatare:

من حج ولم يزرني فقد جفاني

„Cel care a făcut pelerinajul și nu m-a vizitat m-a tratat cu răceală."
Relatare născocită.

A doua relatare:

من زارني بعد مماتي فكأنما زارني في حياتي

„Cel care m-a vizitat după moartea mea este ca și când m-ar fi vizitat în timpul vieții mele."
Relatare născocită.

A treia relatare:

من زارني وزار أبي إبراهيم في عام واحد ضمنت له على الله الجنة

„Cel care m-a vizitat pe mine și pe tatăl meu Ibrāhīm în același an are de la mine chezășia, înaintea lui Allah, că va intra în Rai."
Relatare născocită.

A patra relatare:

من زار قبري وجبت له شفاعتي

„Cel care mi-a vizitat mormântul are dreptul la mijlocirea mea."
Relatare născocită.

Niciuna dintre aceste relatări și altele asemenea nu este stabilită de la Profet ﷺ. După ce a pomenit cele mai multe dintre aceste relatări, al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar a spus în at-Talkhīṣ: *„Toate căile de transmitere ale acestui hadith sunt slabe."* Al-Ḥāfiẓ al-ʿUqaylī a spus: *„În această chestiune nu există nimic autentic."* Șeicul Islamului Ibn Taymiyya — Allah să aibă milă de el — a afirmat

categoric că toate aceste hadithuri sunt născocite; cunoștințele, memoria și cercetarea lui sunt de ajuns ca mărturie a competenței sale.

Dacă vreuna dintre ele ar fi fost autentică, companionii — Allah să fie mulțumit de ei — ar fi fost cei dintâi care să o pună în practică, să o lămurească comunității și să cheme la ea. Ei sunt cei mai buni oameni după profeți, cei mai cunoscători ai hotarelor lui Allah, Puternic și Măreț, și ai celor prescrise de El robilor Săi, precum și cei mai sinceri față de Allah și de făpturile Sale. Faptul că nu s-a transmis nimic de acest fel de la ei arată că aceasta nu este prescrisă. Iar dacă vreuna dintre aceste relatări ar fi autentică, ar trebui înțeleasă ca vizită prescrisă, care nu presupune o călătorie având ca scop numai mormântul, pentru a împăca textele hadithurilor. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, știe mai bine.

Vizitarea Moscheii Qubāʾ și a cimitirului al-Baqīʿ

فصل في استحباب زيارة مسجد قباء والبقيع

Vizitatorului Medinei îi este recomandat să viziteze Moscheea Qubāʾ și să se roage în ea. În cele două Ṣaḥīḥ-uri, Ibn ʿUmar a relatat:

كان النبي ﷺ يزور مسجد قباء راكباً وماشياً ويصلي فيه ركعتين

„Profetul ﷺ vizita Moscheea Qubāʾ călare și pe jos și împlinea în ea două rakʿa.”

Relatat în cele două Ṣaḥīḥ-uri.

Sahl ibn Ḥunayf — Allah să fie mulțumit de el — a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

من تطهر في بيته ثم أتى مسجد قباء فصلى فيه صلاة كان له كأجر عمرة

„Cel care se curăță în casa sa, apoi vine la Moscheea Qubāʾ și împlinește o rugăciune în ea va avea o răsplată asemenea răsplății unei ʿumra.”

Îi este recomandat să viziteze mormintele din al-Baqīʿ, mormintele martirilor și mormântul lui Ḥamza — Allah să fie mulțumit de ei —, fiindcă Profetul ﷺ îi vizita și se ruga pentru ei. El ﷺ a spus:

زوروا القبور فإنها تذكركم الآخرة

„Vizitați mormintele, căci ele vă amintesc de Viața de Apoi."[1]
Relatat de Muslim.

Profetul ﷺ îi învăța pe companionii săi ca, atunci când vizitează mormintele, să spună:

السلام عليكم أهل الديار من المؤمنين والمسلمين وإنا إن شاء الله بكم لاحقون نسأل الله لنا ولكم العافية

„Pacea fie asupra voastră, locuitori ai acestor lăcașuri, dintre credincioși și musulmani! Noi, dacă Allah voiește, vă vom urma. Îi cerem lui Allah, pentru noi și pentru voi, bunăstare și ocrotire."
Relatat de Muslim, din hadithul lui Sulaymān ibn Burayda, de la tatăl său.

1 Relatat și de Ibn Mājah, nr. 1569; formularea îi aparține.

At-Tirmidhī a relatat de la Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său:

مر النبي ﷺ بقبور المدينة فأقبل عليهم بوجهه فقال السلام
عليكم يا أهل القبور يغفر الله لنا ولكم أنتم سلفنا
ونحن بالأثر

„Profetul ﷺ a trecut pe lângă mormintele Medinei, și-a întors fața către ele și a spus: «Pacea fie asupra voastră, o, locuitori ai mormintelor! Allah să ne ierte pe noi și pe voi. Voi ați mers înaintea noastră, iar noi vă urmăm.»"

Relatat de at-Tirmidhī.

Din aceste hadithuri se înțelege că vizita prescrisă a mormintelor are drept scop amintirea Vieții de Apoi și binefacerea față de cei morți, prin rugăciuni pentru ei și cererea îndurării asupra lor.
A-i vizita pentru a căuta anume invocația lângă mormintele lor, a zăbovi acolo, a le cere împlinirea nevoilor, vindecarea bolnavilor sau a-I cere lui Allah prin ei ori prin rangul lor și alte lucruri asemenea constituie o vizită inovatoare și condamnabilă, pe care nu au prescris-o nici Allah, nici Trimisul Său și pe care nu au practicat-o înaintașii dreptcredincioși — Allah să fie mulțumit de ei. Ea este, dimpotrivă, din vorbele necuvenite pe care Trimisul ﷺ le-a interzis, spunând:

زوروا القبور ولا تقولوا هجراً

„Vizitați mormintele și nu rostiți vorbe necuvenite!"

Lucrurile amintite au în comun faptul că sunt inovații, dar au trepte diferite. Unele sunt inovații fără a fi asociere: de pildă, a-L invoca pe Allah, Preaslăvitul, lângă morminte sau a-I cere prin dreptul celui mort, prin rangul lui și alte asemenea. Altele sunt

asociere majoră, precum invocarea morților, cererea izbăvirii de la ei și alte lucruri asemenea. Acestea au fost explicate în detaliu mai înainte; ia aminte și ferește-te! Cere-I Domnului tău izbândă și călăuzire către adevăr. El, Preaslăvitul, este Cel care dă izbânda și călăuzește; nu există nicio divinitate vrednică de adorare și niciun Domn în afară de El.

Cu acestea se încheie cele pe care am dorit să le dictăm. Toată lauda I se cuvine lui Allah, la început și la sfârșit. Binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra robului și Trimisului Său, alesul Său dintre făpturi, Muḥammad, asupra familiei sale, asupra companionilor săi și asupra celor care i-au urmat cu bunătate până în Ziua Judecății.

Glosar

Rawḍa الروضة
Locul dintre casa Profetului și amvonul său, despre care hadithul spune că este o grădină dintre grădinile Raiului.

Barzakh البرزخ
Starea dintre moarte și înviere, distinctă de viața pământească și de viața de după înviere.

Mijlocire الشفاعة
Intervenție în favoarea altcuiva; mijlocirea înaintea lui Allah are loc numai cu îngăduința Sa.

ʿUmra العمرة
Pelerinajul minor la Casa Sacră din Mecca.

Rakʿa الركعة
Unitate a rugăciunii islamice.

Miḥrāb المحراب
Nișa sau locul din moschee care indică direcția rugăciunii.

Tawḥīd التوحيد
Afirmarea unicității lui Allah și consacrarea adorării numai Lui.

Tasbīḥ التسبيح
Pomenirea prin care Allah este slăvit și declarat mai presus de orice neajuns.

Tahlīl التهليل
Rostirea mărturisirii că nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah.

Micuții plecați înainte الأفراط
Copiii care au murit înaintea părinților lor, pomeniți în ruga pentru mijlocire.

Bibliografie

1. Coranul.
2. Al-Bukhārī. Aṣ-Ṣaḥīḥ.
3. Muslim. Aṣ-Ṣaḥīḥ.
4. Abū Dāwūd. As-Sunan.
5. At-Tirmidhī. As-Sunan.
6. An-Nasāʾī. As-Sunan.
7. Ibn Mājah. As-Sunan.
8. Aḥmad ibn Ḥanbal. Al-Musnad.
9. Ibn Khuzayma. Aṣ-Ṣaḥīḥ.
10. Ibn Ḥibbān. Aṣ-Ṣaḥīḥ.
11. Ibn Waḍḍāḥ. Al-Bidaʿ wa-n-nahy ʿanhā, p. 9.
12. Aṣ-Ṣāṭibī. Al-Iʿtiṣām.
13. ʿUmar ibn Shabba. Akhbār al-Madīna.
14. Al-ʿAynī. Comentariul la Ṣaḥīḥ al-Bukhārī.
15. Ibn Jarīr. Tārīkh.
16. Ibn Ḥajar. Fatḥ al-bārī.
17. Ibn Ḥajar. At-Talkhīṣ.
18. Muḥammad ibn ʿAbd al-Wāḥid al-Maqdisī. Al-Aḥādīth al-mukhtāra.

Indice

al-Baqīʿ 32, 33
Allah 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35
barzakh 22, 23
companionii 6, 7, 8, 18, 19, 25, 31, 33
inovație 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 20, 25
Medina 1, 2, 9, 10, 17, 28
mijlocire 20, 21
mormânt 17, 25, 27, 28, 29
Qubāʾ 1, 2, 3, 8, 9, 10, 32
Rawḍa 14, 18, 19
rugăciune 1, 2, 3, 12, 13, 15, 17, 18, 19, 26, 32
Sunna 2, 4, 5, 9, 10, 12, 23, 25
tawḥīd 9, 10
vizita 10, 28, 32, 33, 34
ʿUmar 5, 7, 9, 10, 12, 15, 16, 17, 32

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

RÂNDUIELI · ADORARE

O vizită în lumina Sunnei

Rugăciune, salut și bună-cuviință în Medina.

Un răspuns complet al Comisiei Permanente, urmat de îndrumările șeicului Ibn Bāz despre vizită.

Moscheea Profetului, Qubāʾ, al-Baqīʿ, mijlocirea și practicile pe care vizitatorul trebuie să le cunoască.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro